

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 Мал 155357 16 Рев
Бања Лука, 07.4.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља „Топлана“ а.д. Бања Лука, кога заступају пуномоћници Т.Б. и С.Д., запослене код тужитеља, против тужене Д.Г. из Б.Л., ..., коју заступа Љ.М.К. адвокат из Б.Л., ..., ради испуњења уговора о испоруци топлотне енергије, вриједност спора 387,82 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља, против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 155357 16 Гж од 29.8.2016. године, на сједници одржаној 07.4.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се усваја и пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 155357 16 Гж од 29.8.2016. године преиначава тако, што се жалба тужене одбија и пресуда Основног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 155357 12 Мал од 18.1.2016. године, потврђује.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова таксе на ревизију, се одбија

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 155357 12 Мал од 18.1.2016. године обавезана је тужена да тужитељу исплати, на име испоручене топлотне енергије за период од 1.11.2009 до 31.7.2010. године, износ од 387,82 КМ са законском затезном каматом од 25.8.2010. године (као дана подношења тужбе) до исплате уз накнаду трошкова поступка у износу од 100,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 155357 16 Гж од 29.8.2016. године жалба тужене је усвојена првостепена пресуда преиначава и тужбени захтјев тужитеља одбијен и одбијен је захтјев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде ревизију је изјавио тужитељ због повреда одредаба парничног поступка пред другостепеним судом и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијана пресуда преиначи тако да се жалба тужене одбије и првостепене пресуда потврди уз обавезу тужене да тужитељу накнади трошкове таксе на ревизију у износу од 100,00 КМ.

Тужена у одговору на ревизију оспорава наводе ревизије и предлаже да се ревизија одбаци као недозвољена и да се тужитељ обавезе да туженој накнади трошкове састава одговора на ревизију у износу од 300,00 КМ.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

У конкретном случају првостепена пресуда је донесена 18.1.2016. године, дакле, након ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 61/13), који је ступио на снагу 27.7.2013. године, слиједом чега се, према члану 456. а) ЗПП, има примијенити у овом поступку.

Другостепеном пресудом, која се побија ревизијом жалба тужене је усвојена, првостепена пресуда преиначава и одбијен је тужбени захтјев тужитеља за исплату износа од 387,82 КМ са законском затезном каматом од 25.8.2010. године (чији износ у смислу одредбе члана 316. ЗПП није од значаја за оцјену дозвољености ревизије), и тај износ представља побијани дио другостепене пресуде. Како вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде, не прелази износ од 30.000,00 КМ сагласно одредби члана 2347. став 2. ЗПП ревизија тужитеља, није дозвољена.

У изјављеној ревизији тужитељ тражи одлучивање по ревизији у смислу одредбе члана 237. став 3. тачка 1. ЗПП, а као разлог за то наводи различиту праксу Округног суда у Бањој Луци у погледу примјене члана 46. Општинских техничких услова и уз ревизију доставља пресуду тога суда број 71 0 Мал 175155 16 Гж од 12.9.2016. године у којој је примјеном члана 46. тих услова о истом правном питању и поводом истог чињеничног основа суђено другачије него што је суђено побијаном пресудом.

По оцјени овога суда, испуњени су услови за дозвољеност расправљања о ревизији тужитеља прописани чланом 237. став 3. тачка 1. ЗПП јер одлучивање по ревизији може бити од значаја за примјену права и у другим случајевима истоврсних спорова у вези плаћања накнаде за испоруку топлотне енергије и имати утицаја на усвајање одређеног правног схватања које је од значаја за јединствену примјену права о питању о којем постоји различита пракса другостепених судова. Зато је ревизију дозволио, иако вриједност побијаног дијела другостепене пресуде не прелази имовински цензус прописан одредбом члана 237. став 2. ЗПП за дозвољеност ревизије.

Ревизија је основана.

Према одредби члана 16. Закона о комуналној дјелатности („Службени гласник Републике Српске“ број 124/11), пружање и кориштење комуналних услуга врши се на основу уговора закљученог између даваоца комуналне услуге и корисника (став 1.). По ставу 2. овог члана, корисник плаћа утврђену цијену за пружену комуналну услугу на основу рачуна који испоставља давалац комуналне услуге.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужена са станарима зграде у којој станује, Улица ..., улагала приговоре (рекламације) на квалитет гријања од 2006. године па надаље и да је приговор поднијела и 18.12.2008. године и 19.1.2010. године који се односе на период који је обухваћен тужбеним захтјевом (новембра 2009. до јула 2010. године). Даље произлази, да је тужитељ прихватајући приговоре тужене у погледу квалитета гријања одобрио максималну бонификацију (мање плаћања) од 43%, по корекционој табели из члана 46. Општих и техничких услова тужитеља за исплату топлотне енергије од 22.12.2005. године (даље: ОТУ) и да је посљедично томе тужбени захтјев смањио (са износа од 680,40) на износ од 387,82 КМ са припадајућом каматом.

С обзиром да је тужена приговарала квалитету гријања и да није ни тврдила да јој није испоручивана топлотна енергија у спорном периоду, на што се у ревизији с правом указује, да је тужитељ уважавајући рекламације тужене на квалитет гријања извршио максималну бонификацију од 43%, те да се тужена није користила законском могућношћу предвиђеном одредбом члана 27. ОТУ да тражи раскид уговора, које чињенице и околности је првостепени суд имао у виду када је примјеном одредбе члана 46. ОТУ усвојио тужбени захтјев тужитеља, по оцјени овог суда, нема мјеста закључку другостепеног суда да тужитељ (поводом рекламације тужене на квалитет гријања) није поступио у роковима из наведене одредбе члана 46. ОТУ и да је тужена у смислу одредбе члана 262. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", број 29/78, 39/85 и 57/89, те "Службени гласник Републике Српске" број 17/93, 3/96 и 39/03 и 74/04, даље: ЗОО), тиме доказала постојање околности које је ослобађају обавезе плаћања накнаде за испоручену топлотну енергију, за спорни период.

Другостепени суд је при том занемарио чињеницу да одредба члана 46. ОТУ представља релевантно материјално право у овом спору. Наиме, ОТУ према одредби члана 142. став 1. ЗОО, у вези са чланом 115. тих услова чине саставни дио уговора, допуњују посебне погодбе утврђене међу уговарачима и по правилу обавезују, као и те погодбе. Ради се о уговору по пристанку по основу учињене генералне и континуиране понуде па је након њеног прихватања закључен истоврсни уговор са неограниченим бројем лица.

Према томе, тужитељу у смислу одредбе члана 46. став 2. ОТУ не би припадало право на накнаду за извршену услугу само у случају да је температура у стану тужене у спорном периоду била мања од 12 ° С, што тужена током поступка није ни тврдила. Стога је у обавези да према одредби члана 46. ОТУ плати на име кориштења топлотне енергије у спорном периоду (максималном бонификацијом од 43% одобреном по основу рекламације квалитета гријања), умањену цијену топлотне енергије која је предмет овог спора, на што се у ревизију основано указује. Овакво правно схватање у погледу примјене наведене одредбе ОТУ изражено је и у пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Мал 175155 16 Гж од 12.9.2016. године на коју се ревидент позвао, тражећи да се у конкретном случају ревизија дозволи због различите праксе тог суда (поводом истог чињеничног и правног основа потраживања тужитеља), израженом у тој и у пресуди која се овдје побија ревизијом.

Из наведених разлога а на основу одредбе члана 250. став 1. ЗПП ревизија тужитеља је усвојена и другостепена пресуда преиначена, као у изреци.

Захтјев тужитеља за накнаду трошкова на име таксе на ревизију је одбијен јер из стања списа не произлази да је тужитељ платио таксу на ревизију. Како тужитељ није доказао да је имао трошак по том основу, нема основа у одредби члана 384., у вези са чланом 386. став 1. ЗПП за накнаду тих трошкова.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић